

31993R3275

L 295/4

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.11.1993

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 3275/93

z dnia 29 listopada 1993 r.

zakazujące zaspokajania roszczeń z tytułu umów i transakcji, na których wykonanie wpływ wywarła rezolucja 883 (1993) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i rezolucje pokrewne

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 228a,

uwzględniając wspólne stanowisko przyjęte przez Radę Unii Europejskiej dnia 22 listopada 1993 r.,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy rozporządzenia (EWG) nr 945/92 ⁽¹⁾ i (WE) nr 3274/93 ⁽²⁾, Wspólnota przyjęła środki zapobiegające wymianie handlowej w niektórych dziedzinach handlu między Wspólnotą a Libią;

na skutek embarga zastosowanego wobec Libii, podmioty gospodarcze ze Wspólnoty i państw trzecich są narażone na ryzyko roszczeń wysuwanych ze strony Libii;

Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 883 (1993) z dnia 11 listopada 1993 r., która w ust. 8 odnosi się do roszczeń wysuwanych przez Libię związanych z umowami i transakcjami, na których wykonanie wywarły wpływ środki zastosowane przez Radę Bezpieczeństwa zgodnie z rezolucją 883 (1993) i z rezolucjami pokrewnymi;

konieczna jest stała ochrona podmiotów gospodarczych przed takimi roszczeniami i uniemożliwienie władzom libijskim uzyskania rekompensaty za negatywne skutki embarga;

Wspólnota jest zdania, że Libia musi w pełni przestrzegać przepisów ust. 8 rezolucji 883 (1993) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i uważa, że przy podjęciu decyzji mającej na celu złagodzenie bądź uchylenie środków podjętych przeciw Libii, należy brać pod uwagę nawet najmniejsze naruszenie przez Libię ust. 8 rezolucji 883 (1993),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) „umowa lub transakcja” oznacza każdą transakcję bez względu na formę i prawo, jakiemu podlega, składającą się z jednej lub kilku umów albo podobnych zobowiązań, zawartych między tymi samymi lub innymi stronami; do tych celów, termin

„umowa” obejmuje gwarancję zapłaty, gwarancję finansową i list gwarancyjny oraz kredyt, prawnie od siebie niezależne lub nie, jak również jakiekolwiek postanowienie, którego przyczyną jest taka transakcja lub z którą jest ono związane;

2) „roszczenie” oznacza każde roszczenie, dochodzone w formie postępowań sądowych lub nie, wysunięte przed lub po terminie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na mocy realizacji umowy lub transakcji, a w szczególności:

a) roszczenie mające na celu uzyskanie wykonania każdego zobowiązania wynikającego z umowy lub transakcji albo związane z umową lub transakcją;

b) roszczenie przedłużenia terminu lub dokonanie płatności z tytułu gwarancji zapłaty, gwarancji finansowej lub listu gwarancyjnego, bez względu na formę;

c) roszczenie odszkodowawcze odnoszące się do umowy lub transakcji;

d) roszczenie wzajemne;

e) roszczenie mające na celu uznanie i wykonanie, również w drodze exequatur, orzeczenia sądowego, orzeczenia sądu polubownego lub równoważnych decyzji, bez względu na miejsce, gdzie zostały one wydane;

3) „środki przyjęte zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi” oznaczają środki Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub środki wprowadzone przez Wspólnoty Europejskie albo każde państwo, kraj lub organizację międzynarodową zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przy zastosowaniu tych decyzji albo każde działanie, w tym działania wojskowe, z upoważnienia Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawach dotyczących zapobiegania wymianie handlowej w niektórych dziedzinach handlu z Libią;

4) „osoba fizyczna lub prawna z Libii” oznacza

a) państwo libijskie albo organ jego władzy publicznej;

b) każdego obywatela libijskiego;

c) każdą osobę prawną mającą swoją zarejestrowaną lub główną siedzibę w Libii;

d) każdą osobę prawną kontrolowaną bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub kilka osób wyżej wymienionych;

e) każdą osobę wysuwającą roszczenie za pośrednictwem lub na korzyść osoby fizycznej albo prawnej określonej w lit. a), b), c) lub d).

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.1992, str. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 30.11.1993, str. 1.

Bez uszczerbku dla art. 2, wykonanie umowy lub transakcji traktowane jest jako takie, na które wpływ wywarły środki przyjęte zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi, gdy istnienie lub treść roszczenia wynika bezpośrednio lub pośrednio z tych środków.

Artykuł 2

1. Zakazane jest dokonanie zaspokojenia lub podejmowanie jakichkolwiek kroków zmierzających do zaspokojenia roszczeń wysuwanych przez:

- a) każdą osobę fizyczną lub prawną z Libii lub działającą za pośrednictwem osoby fizycznej lub prawnej z Libii;
- b) każdą osobę fizyczną lub prawną działającą bezpośrednio lub pośrednio w imieniu lub na rzecz jednej lub kilku osób fizycznych albo prawnych z Libii;
- c) każdą osobę fizyczną lub prawną powołującą się na nabycie praw lub wysuwającą roszczenia za pośrednictwem jednej lub kilku osób fizycznych albo prawnych z Libii;
- d) każdą osobę fizyczną lub prawną określoną w ust. 8 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993);
- e) każdą osobę fizyczną lub prawną wysuwającą roszczenia wynikające z lub w związku z płatnością z tytułu gwarancji zapłaty, gwarancją finansową lub listem gwarancyjnym na rzecz jednej lub kilku wymienionych powyżej osób fizycznych lub prawnych,

wynikających z umowy lub transakcji bądź związanych z umową lub transakcją, na których wykonanie wywarły wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, całkowicie albo częściowo środki przyjęte zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi.

2. Zakaz określony w ust. 1 stosowany jest na terytorium Wspólnoty jak również wobec każdego obywatela Państwa Członkowskiego i każdej osoby prawnej zarejestrowanej w lub utworzonej zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla środków przyjętych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi, art. 2 nie stosuje się do:

- a) roszczeń wynikających z umów lub transakcji, z wyjątkiem gwarancji zapłaty, gwarancji finansowej lub listu gwarancyjnego, w stosunku do których osoby fizyczne lub prawne określone we wspomnianym artykule udowodnią przed sądem Państwa Członkowskiego, że roszczenie zostało uznane przez strony przed wprowadzeniem środków przyjętych zgodnie z

rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi i że środki te nie miały wpływu na istnienie i treść roszczenia;

- b) roszczeń o zapłatę na mocy umowy ubezpieczeniowej w odniesieniu do wydarzenia zaistniałego przed wprowadzeniem środków określonych w art. 2, lub na mocy umowy ubezpieczeniowej w Państwie Członkowskim, zgodnie z prawem którego umowa ta ma charakter obowiązkowy;
- c) roszczeń o zapłatę kwot pieniężnych wpłaconych na konto bankowe, których wypłacenie zostało zablokowane na mocy środków określonych w art. 2, pod warunkiem że płatność ta nie dotyczy kwot pieniężnych wpłaconych jako gwarancja zapłaty w odniesieniu do umów określonych we wspomnianym artykule;
- d) roszczeń dotyczących umów o pracę podlegających prawu Państwa Członkowskiego;
- e) roszczeń o zapłatę za towary, w odniesieniu do których osoby fizyczne lub prawne określone w art. 2 udowodnią przed sądem Państwa Członkowskiego, że zostały one wywiezione przed wprowadzeniem środków przyjętych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi, i że środki te nie miały wpływu na istnienie lub treść roszczenia;
- f) roszczeń o zapłatę kwot pieniężnych, w odniesieniu do których osoby fizyczne lub prawne określone w art. 2 udowodnią przed sądem Państwa Członkowskiego, że są one należne z tytułu pożyczki udzielonej przed wprowadzeniem środków przyjętych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 883 (1993) i rezolucjami pokrewnymi i że środki te nie miały wpływu na zaistnienie lub treść roszczenia,

pod warunkiem że roszczenia nie dotyczą kwoty pieniężnej w formie odsetek, odszkodowań lub innej, przeznaczonej na skompensowanie tego, że, na skutek tych środków, wykonanie nie nastąpiło zgodnie z warunkami danej umowy lub transakcji.

Artykuł 4

W postępowaniach zmierzających do zaspokojenia roszczenia, ciężar udowodnienia, że zaspokojenie roszczenia nie jest zakazane przez art. 2, ponosi osoba domagająca się zaspokojenia roszczenia.

Artykuł 5

Każde Państwo Członkowskie określa sankcje stosowane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 1993 r., godzina 00:01 Czasu Wschodniego w Nowym Jorku.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 1993 r.

W imieniu Rady

G. COËME

Przewodniczący
